



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9414/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Васић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Београд, Филијала из Прокупља, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 138/19 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 138/19 од 31.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1432/18 од 26.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене о стварној ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезана тужена да у корист тужиоца исплати на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање који падају на терет тужене надлежном Фонду ПИО и то за месеце јул, август, септембар и октобар 2014. године, одређене новчане износе, по стопама које буду важиле на дан уплате, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиоца, у делу којим је тражено да се обавеже тужена да достави тужиоцу доказ о извршеној уплати доприноса. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 138/19 од 31.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 1432/18 од 26.10.2018. године, у ставу првом и другом изреке.

Против наведене пресуде донете у другом степену, наводима о неправилностима одлуке о трошковима парничног поступка, тужилац је изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд, решењем Рев 407/2020 од 07.02.2020. године вратио је списе предмета Основног суда у Прокупљу П 1432/2018 Вишем суду у Прокупљу ради

одлучивања о жалби тужиоца, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Основног суда у Прокупљу П 1432/18 од 26.10.2018. године.

Допунским решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 138/19 од 29.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојена је као основана жалба тужиоца и преиначена одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртом изреке пресуда Основног суда у Прокупљу П 1432/18 од 26.10.2018. године, тако што је наложено туженој да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 21.000,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа одлуке, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, наложено је туженој да исплати тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка износ од 6.000,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа одлуке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца изјављене против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 138/19 од 31.10.2019. године, у смислу члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП прописано је да ревизија је недозвољена, ако је лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

У конкретном случају, тужилац нема правни интерес да побија другостепену пресуду којом није било одлучено о трошковима поступка, односно жалби тужиоца, већ само о жалби тужене тако што је потврђена првостепена пресуда у делу којим је одлучено о приговору стварне ненадлежности суда и о тужбеном захтеву за уплату доприноса. Накнадно је Виши суд у Прокупљу, као другостепени, допунским решењем Гж 138/19 од 29.10.2020. године, одлучио о трошковима поступка, односно жалби тужиоца, на начин да тужилац није ускраћен у праву на накнаду трошкова поступка.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 413. у вези одредбе члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић